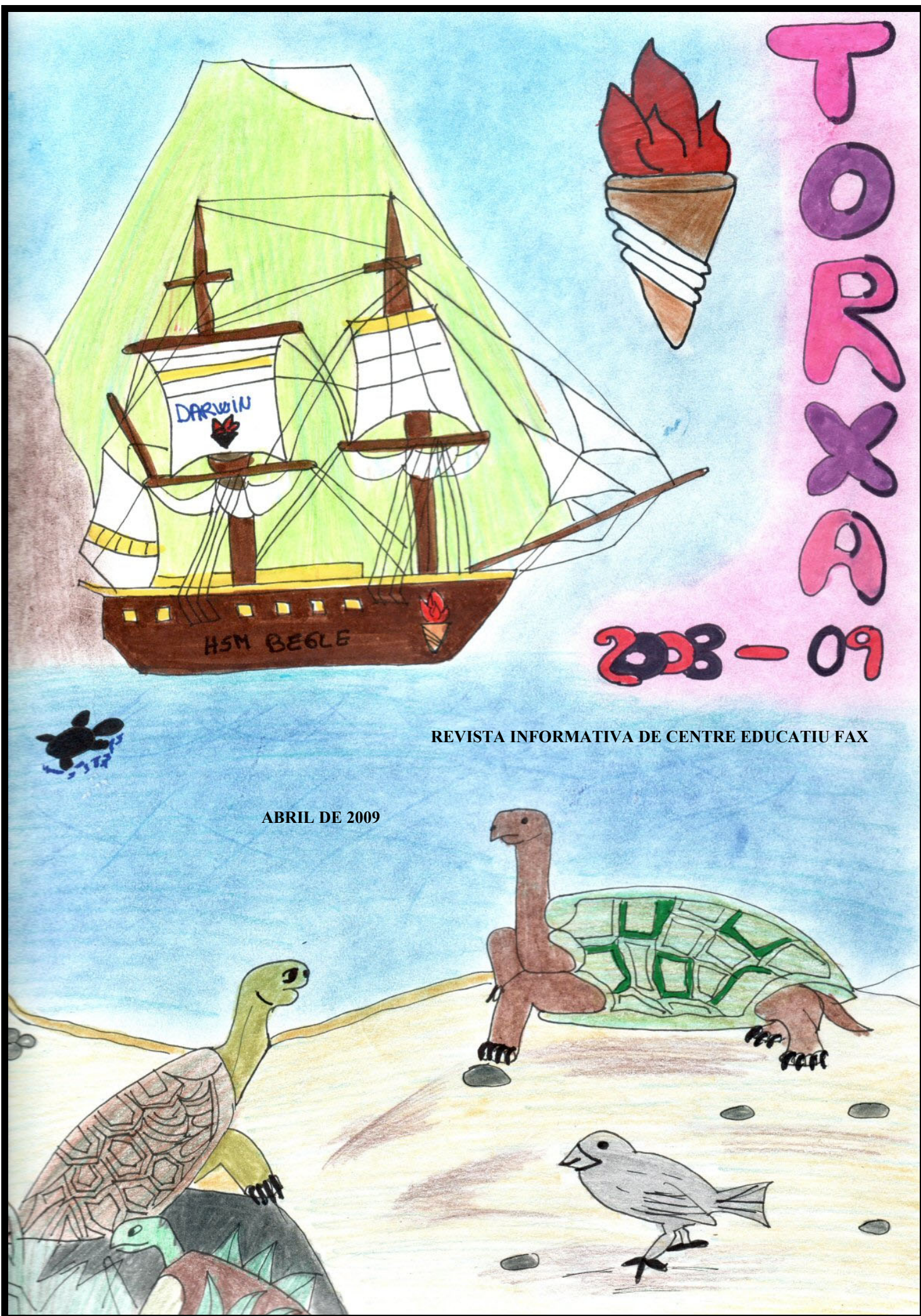

SUMARI

Pàg. 3	Editorial
Pàg. 4	L'Ensenyament a Catalunya
Pàg. 6	Entrevista exclusiva: Pasqual Maragall
Pàg. 7	La classe dels cargols
Pàg. 8	Ens agrada anar a l'escola
Pàg. 9	El meu aniversari serà...
Pàg. 10	Entrevista a la professora Esther Argudo
Pàg. 11	Torxa recomana
Pàg. 12	Els nens de primer de Primària respectem...
Pàg. 13	Com es cuiden els alumnes de segon
Pàg. 14	La Setmana de la Ciència
Pàg. 16	Taller de Poesia
Pàg. 17	Pau, si us plau
Pàg. 18	Entrevista a Sergi Mas
Pàg. 19	Fotos del curs 2008-09
Pàg. 23	Hemeroteca
Pàg. 24	Entrevista a l'exalumna Helena Villar
Pàg. 25	Consell de nois i noies de L'Hospitalet
Pàg. 26	Frases Cèlebres i perles cultivades.
Pàg. 27	Passatemps i humor
Pàg. 28	Portades finalistes

TORXA

Revista de Centre Educatiu FAX
Segona Època Número 35 Abril 2009

Versió digital: <http://cefax.org/torxa2009/>

EQUIP DE REDACCIÓ

Jordi Abadías, Joan Pallarès

Patricia Sánchez, Ingrid Giménez, Laura Romero, Talía Rivas, Carla Gamero, Ramon Ortíz, Eva Lloria, Atalia Quevedo, Maria Blay, Miriam Vázquez, Judit Fons

i la col.laboració del professorat i alumnat del Centre

Portada: Atalia Quevedo

Contraportada: Irene Castaño, Patricia León, Sandra Dolz, Ariadna Moreno, Sandra Carmona

EDITORIAL

Vivim actualment una època de crisi econòmica. Fa uns mesos pensàvem que no ens afectaria, però ja hem comprovat que ens està afectant i, a algunes persones, molt. ¿És possible treure profit d'aquesta situació en benefici de l'educació?... Pensem que així hauria de ser.

Per a l'estudi i l'esforç, no hi ha res menys motivador, que el convenciment que l'èxit de les persones no està lligat a la seva formació. Durant els darrers anys els nostres infants i joves han tingut molts models, ídols en alguns dels casos, que s'han fet "famosos" per fets puntuals o per aspectes gens positius. Exemples en podem donar molts: aquell "pseudo-cantant" que va representar Espanya al Festival de l'Eurovisió l'any passat, els "pseudo-lluitadors" de *pressing-catch*, etc. És important que fem entendre als joves i petits que la formació i l'educació no ens asseguren l'èxit personal, social i econòmic, però ens el poden facilitar. ¿Què serà d'un noi o noia de setze anys que no ha obtingut el graduat d'E.S.O. i no vol ni pot continuar la seva formació? Pares, família, mestres i escola hem de treballar plegats perquè es valori com cal l'esforç que representa obtenir una bona formació humana i acadèmica.

D'altra banda, és possible que aquesta època difícil ens permeti dedicar més hores a la família. Hem viscut uns anys d'una, a vegades, excessiva acceleració. Molta feina, moltes obligacions, moltes activitats. Donem-nos un respir per gaudir de la família. Serà temps per llegir i jugar plegats, per veure i comentar pel·lícules, per parlar, per passejar, per visitar museus, per parlar dels problemes i neguits, en una paraula... per educar. En temps de crisi, la família i l'educació són el centre d'atenció de tothom. Aprofitem-ho.

Aquesta revista TORXA del curs 2008-2009 és un exemple dels bons resultats que es poden obtenir a través de l'esforç. Els alumnes i mestres que amb molta il·lusió l'han redactat i confeccionat, ho han fet per a vosaltres, lectors, que cada curs la llegiu i la valoreu positivament. Gràcies a tots i endavant.

Altre cop -i fa més de 30 anys que ho fa regularment- el grup Teatral FAX es va presentar davant del seu públic. Va ser els dies 19 i 20 de març al Centre Cultural LA BÒBILA.

Aquesta temporada van oferir una adaptació de la farsa russa "UN PROMETAGE"; d'Anton TXÈKOV i uns fragments de DON QUIJOTE, de Miguel de Cervantes.

Els alumnes d'ESO van demostrar la seva vàlua com artistes i van obtenir un èxit notable.

Els van acompanyar els alumnes de 6è de Primària amb un recital de poemes i un petit concert de flauta.

El grup Teatral FAX vol agrair el suport incondicional del seu públic: alumnes, exalumnes, pares, mares i familiars. Gràcies a tots.

L'ENSENYAMENT A CATALUNYA

(Què és i què hauria de ser)

Catalunya és un país amb una tradició reconeguda de bones pràctiques pedagògiques. L'escola catalana ha gaudit d'un prestigi ben merescut perquè diferents experiències educatives han destacat des de principis del segle passat i perquè ha tingut un seguit de teòrics i pràctics en el terreny de l'ensenyament que han fet una tasca prou remarcable i dels quals ens podem sentir ben orgullosos.

Però tot i que comptem amb un actiu acumulat al llarg de dècades i que fins i tot va crear autèntics oasis de bona praxi pedagògica i didàctica en l'erm en què ens volgué enfonsar la llarga dictadura franquista, a hores d'ara, hom té la sensació que l'escola catalana no està a l'alçada que reclamen les circumstàncies, ni de les necessitats que tenim com a país modern, competitiu i amb un elevat nivell cultural.

Sembla que s'estan activant tots els senyals d'alarma: tothom parla dels baixos –o baixíssims- nivells acadèmics de gran part del nostre alumnat en totes les etapes educatives; tothom se'n fa creus del grau de desmotivació a què ha arribat un nombre significatiu de docents.

L'escola, que hauria de desenvolupar la seva tasca de manera serena, tranquil·la i eficaç, està situada a l'ull de l'huracà, és analitzada amb lupa pels mitjans de comunicació i és tema de conversa generalitzat. I no és precisament per cantar-ne les seves excel·lències.

Fins i tot el món empresarial ha mostrat reiteradament la seva preocupació i ha insistit en la necessitat ineludible de redreçar el rumb educatiu a casa nostra.

Sembla que tots estem d'acord en què ens cal posar unes sòlides bases educatives per poder encarar aquest futur que tan incert se'ns presenta. Ara, en temps de crisi econòmica, social i educativa és menester agafar el toro per les banyes i posar-nos a remar tots en la mateixa direcció.

El resultat que ha donat l'aplicació de la LODE, la LOGSE i altres lleis espanyoles posteriors no ha estat satisfactori, això salta a la vista: alumnes –en general- cada cop menys preparats en el terreny acadèmic i més desorientats en el terreny humà i personal; alumnes acostumats a la llei del mínim esforç i que prenen com a model els companys més mandrosos i desaplicats; alumnes que se'ls permet passar de curs amb una pila d'assignatures amb qualificació insuficient; alumnes que poden obtenir el Diploma de Graduació de Secundària amb diferents àrees suspeses; alumnes sense Graduació a qui es tanquen les portes de l'ensenyament professional; i alumnes amb ganes de treballar que no poden desenvolupar totes les seves capacitats perquè està mal vist destacar... I professorat cada cop més desmotivats perquè veu que la seva tasca cada cop és més complicada i menys reconeguda socialment.

I des del punt de vista nacional hem vist com el nostre idioma ha anat perdent terreny dia rere dia, sobretot a Secundària. No es tracta d'allò tan comentat que amb el català "hem guanyat la batalla a les aules però hem perdut la guerra al pati", no, hem perdut el pati i fins i tot les aules estem perdent, i no tan sols entre els immigrants. Cada cop hi ha més alumnes que es pregunten per què els fan aprendre català a l'institut si després no els ha de servir per a res a la vida quotidiana. I no es tracta de ser

catastrofistes. Només cal estar a peu de "trinxera" educativa per copsar la realitat dels centres de secundària del nostre país.

Tot això està passant mentre s'inverteixen milions i milions en educació: senyal que les coses no rutllen i que són necessaris canvis profunds.

Amb la Llei d'Educació de Catalunya que s'està tramitant al Parlament se'ns presenta una bona oportunitat per donar un cop de timó, però em temo que tornarem a desapropiar una oportunitat d'or. Encara que les lleis educatives espanyoles representen una cotilla enutjosa, ara seria el moment d'evitar les discussions estèrils sobre si hem de tenir un Servei Públic únic d'educació, que si escola pública o concertada. Parafrasejant una coneguda cita: ¿Escola pública? ¿Escola concertada?... Escola catalana!

LODE

LOGSE

LOE

LEC

Ara es tracta d'oblidar-nos de velles i tronades discussions. Tenim un sistema educatiu prou potent -públic i concertat- que, ben aprofitat, podria obtenir resultats magnífics. Es tracta de treballar, no tots a una, perquè en educació, la pluralitat és necessària i enriquidora, sinó treballar tots en la mateixa direcció.

Hem d'aconseguir una escola catalana eficient que generi ciutadans pel futur: acadèmicament ben preparats, humanament ben formats i nacionalment ben compromesos amb el nostre país, Catalunya.

Les lluites ideològiques s'han d'aparcar fora de l'aula. Hem de deixar de banda una sèrie de teories polítiques i pedagògiques que estan portant el carro pel pedregar i que han propiciat unes generacions d'alumnes mal preparats, infantilitzats i mimats, als quals se'ls exigeix molt poc i se'ls protegeix excessivament; uns alumnes que saben molt bé els seus drets, drets que s'han de respectar, només faltaria, però que en moltes ocasions no volen sentir a parlar dels seus deures i obligacions; uns alumnes que no valoren prou que el treball ben fet, l'esforç, la voluntat de superació i fins i tot el sacrifici són completament necessaris per aprendre.

També ens cal un professorat que sigui l'exemple i el model on puguin emmirallar-se els alumnes. Hem de trobar professors apassionats per l'educació i per les assignatures que imparteixen; mestres que s'interessin i facin interessar els alumnes per la lectura, la poesia, el teatre, el cinema, la música, la ciència, l'actualitat i problemes del món i del seu país i, sobretot, per la vida; professors que inculquin als alumnes el gust per la bellesa, l'amor a la terra, el respecte, la bondat, l'honestetat, el sentit del deure i l'autoexigència.

Ens cal fugir de la mediocritat que ens envolta i de la indigència cultural en què ens volen sepultar molts poderosos i molts dels que han convertit els mitjans de comunicació que dominen en autèntics femers.

És motiu de meditació el fet que entitats diverses, institucions, associacions i col·legis professionals que fins ara no s'havien compromès amb l'estat de l'educació a Catalunya, ara ho facin de manera ostensible. Només cal recordar els actes públics a ESADE i els manifestos i declaracions de destacades personalitats, no només del camp de la ciència o l'educació, sinó també de l'empresa, cridant a una convocatòria social per una educació de qualitat.

Tot això que plantegem no és una utopia. Hem de ser capaços de capgirar la situació i podem fer-ho. Però no ho hem de deixar exclusivament en mans dels polítics o dels buròcrates del Departament d'Educació. Si ho fem així, tornarem a fracassar. La gent que vivim el dia a dia de la tasca educativa hem de forçar els dirigents a prendre mesures eficaces i a dedicar a l'ensenyament les inversions econòmiques necessàries, però hem de tenir prou clar que en educació el que més compta és el capital humà. I aquest capital el tenim. Només cal estimular aquesta gent perquè lliberi tota la seves potencialitats. Societat, empreses, pares, professors i alumnes estan disposats a tirar del carro i remar en la mateixa direcció si se'ls ofereix un projecte realista i engrescador.

(Joan Pallarès Pujol, Mestre en actiu des de 1964 al Centre Educatiu FAX, Llicenciat en Pedagogia i en Dret)

Entrevista Exclusiva!! : Pasqual Maragall i Mira

El President Pasqual Maragall va venir a participar en un Debat al Centre Barrades de la nostra ciutat. La nostra revista us ofereix l'entrevista que va concedir a les reporteres de Torxa.

Com ho porta això de no ser President?

Ja fa dos anys que no ho sóc i no tinc síndrome d'abstinència

Troba molt a faltar el poder de manar?

Això ho heu de preguntar a la meva dona. Elles són les que normalment pateixen els efectes.

A què es dedica actualment?

A tot i a res. En el meu despatx no es para de treballar. Tenim una Fundació de Bones Pràctiques (Fundació Catalunya Europa) i tota mena d'activitats.

Fa més vida de família?

Per descomptat, però no tant com la família voldria.

Li sembla que el seu germà ho fa bé com a Conseller d'Educació?

Em sembla que s'ha atrevit a plantejar temes de qualitat de l'educació que ningú gosava enfrontar fins ara.

Es troba bé de la seva malaltia?

Jo sí. La malaltia progressa molt lentament, tant que de vegades tinc la impressió de que no fa massa via.

Quins plans té per el seu futur?

Envellir dignament. Passar-m'ho bé. Treballar, escriure, viatjar.

Què n'opina dels nois i noies de la nostra edat?

Que en saben més que nosaltres quan teníem la vostra edat. De vegades massa i tot.

Eren millors quan vostè era jove?

No.

Sabem que és un gran "culé"... Ho guanyarem tot aquest any?

Tot i més.

Quins records té del seu avi, JOAN MARAGALL?

Cap de directe. El meu avi va morir quan el meu pare –el darrer dels seus 13 fills- no tenia 1 any d'edat. Els Maragall-Mira som una casualitat del destí.

Quin era el lloc que més li agradava per anar amb la seva família quan era petit?

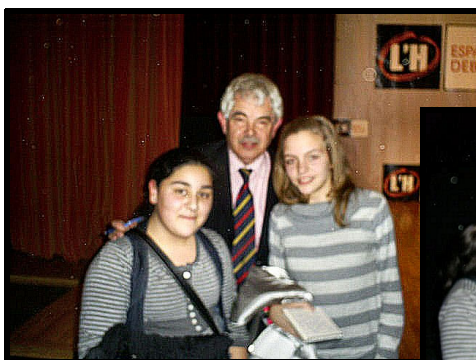
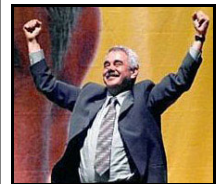
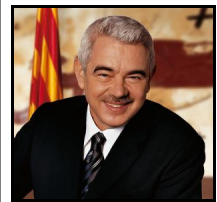
Al jardí. Hi jugàvem a futbol i tot. Ara es mig tancat. Es una llàstima.

Quina és l'activitat que més li agrada practicar en el seu temps de lleure?

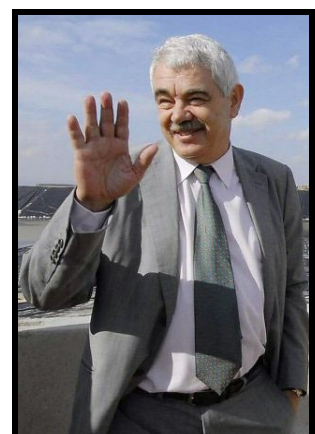
Jugar al ping-pong, anar al cine i veure els partits del Barça.

Vol afegir alguna cosa més per als pares i alumnes de la nostra revista?

Dir als pares que ajudin el Conseller d'Educació a canviar el sistema educatiu. El que proposa el Conseller, mal m'està el dir-ho, es totalment racional i europeu.

(Laura Romero i Patricia Sánchez)

LA CLASSE DELS CARGOLS

INFANTIL 3 ANYS

UTHMAN

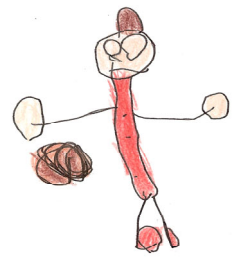
IZAN

ENRIC

JAVIER

JIA XIN

IVAN

XAVIER

DAVID

ALEJANDRA

MARC

LEIKA A.

CARLA R.

NOA

ZAIRA

IRENE

PAULA

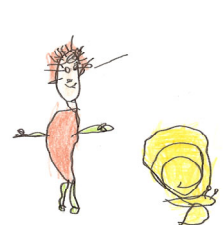
CARLA G.

LUCIA J.

ALEX

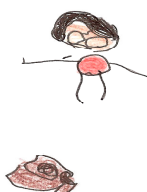
HÉCTOR

PAU

MARTA

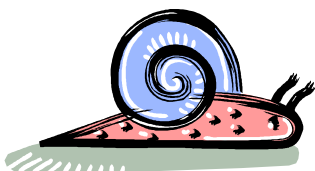
DANIEL

LUCIA A.

ARNAU

NATALIA

RAÚL

ENS AGRADA ANAR A L'ESCOLA

ED. INFANTIL. 4 ANYS

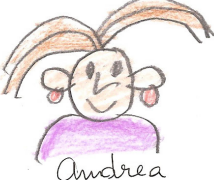
JUGUEM.....

I APRENEM MOLTES COSES.....

EL MEU ANIVERSARI SERÀ...

GENER Pablo Sergio Marcos	FEBRER Carlos B. David Luis Elena Edgar
MARÇ Joana Marta Rocio	ABRIL Noemí Judith Eric
MAIG M. Carmen Irene Pé	JUNY Carlos M. Adrián
JULIOL Raül	AGOST Andrea
SETEMBRE Ricardo	OCTUBRE Mario Laura
NOVEMBRE Selena	DESEMBRE Miguel

ENTREVISTA A LA PROFESSORA

ESTHER ARGUDO

On i quan vas néixer?

Vaig néixer el 12 de gener de 1973, a Barcelona.

On vas fer els teus estudis primaris? I els secundaris?

Al Centre Educatiu FAX. A l'Institut Montjuïc, al barri de La Marina.

Recordes alguna anècdota de la teva etapa escolar?

Doncs, com a anècdota, potser és que alguns dels meus companys d'ara van ser els meus mestres. També recordo quan el professor Juan José em va expulsar de classe.

Quina carrera vas cursar?

Filologia Anglesa.

Eres una alumna aplicada?

Sí. Mai em va importar estudiar i treia molt bones notes.

Per què vas decidir ser mestra?

Perquè la meua mare sempre ha estat mestra i és una cosa vocacional. Sempre he volgut ser-ho.

Quan i on has treballat com a mestra?

Aquí com a Mestra d' Infantil, Primària i ESO. A la llar d'infants com a educadora i com a Mestra d' Anglès.

Has fet algun viatge a l'estranger per perfeccionar l'anglès?

No. Vaig anar a Londres, però va ser per plaer, no per perfeccionar-lo.

Quina sensació vas tenir en fer classes per primer cop?

Por, respecte, molta responsabilitat i em va impressionar veure'm al centre de la classe. Ho vaig passar molt malament, mai m'ha agradat ser el centre d'atenció.

Què prefereixes fer classe, a Primària o a Secundària?

Sincerament, a Primària.

Quines diferències trobes entre els alumnes de Primària i els de Secundària?

Que a Primària els nens et respecten més i a Secundària alguns alumnes em veuen com una imposició i no com una persona que vol ensenyar-los.

I entre els alumnes d'abans, quan tu estudiaves, amb els d'avui dia?

Abans els alumnes respectaven molt més, si el mestre em manava alguna cosa ho feia sense protestar, al contrari que avui. Tot es deu a l'educació, la d'abans era disciplinària en tots els aspectes. Ara els adolescents es volen sentir diferents i destacar per damunt de tothom.

Per què creus que és important que els alumnes dominin la Llengua Anglesa?

És senzillament perquè potser dintre d'uns anys no es podran cursar carreres sense un nivell alt d'anglès.

Has patit alguna falta de respecte per part d'algun alumne?

Sí, un alumne em va contestar malament utilitzant una expressió inadequada.

Creus que els alumnes d'ara es prenen seriosament els estudis com els d'abans?

No. Però abans s'acabava als catorze anys i ara als setze. En aquesta edat de diferència les inquietuds d'un adolescent canvien molt.

Què fas en el teu temps lliure?

Marxo moltes vegades a la muntanya amb els meus fills i el meu marit, i m'encanta anar a sopar i a concerts amb els meus amics i la meua germana.

Voldries afegir algun comentari per als lectors de la nostra revista?

Que tinguin paciència i que aprofitin l'etapa escolar. Que és una obligació més com moltes altres que es trobaran a la vida. I quan estiguin treballat pensaran: " Què bé s'estava quan estudiava ! ".

Míriam Vázquez, Patricia Sánchez i Laura Romero

Torxa Recomana

LLEGIR

JOVES

Kafka i la nina que se'n va anar de viatge.
De Jordi Sierra i Fabra.

Editorial Empúries

INFANTIL

L'ODISSEA EXPLICADA ALS INFANTS.

De Rosa Navarro.

Editorial Edebé.

ADULTS

MAL D'ESCOLA

De Daniel Pennac
Editorial Empúries

PEL·LÍCULES

Al món salvatge i gelat de l'Àrtic, cada nou any s'inicia un cicle ancestral de mort i renovació que ens trasllada a un viatge des de la infantesa fins a la maduresa de dos dels reis d'aquestes terres...

Any 1943. Els nazis volen "netejar" Berlín de jueus definitivament. Més de 70.000 ja han estat deportats de la ciutat. L'abril de 1943, surt de l'estació de Grunewald un tren amb 688 jueus cap a Auschwitz. El viatge a la mort dura sis dies. En el tren comença una lluita contra la calor, la fam i la set. En la seva desesperació, alguns intenten fugir, però Auschwitz s'acosta cada vegada més.

LLEGIR DIFERENT i gratis!

LIBROdot.com

Lenguas

- Español
- English

Registro

Login:

Clave:

[Entrar](#) [Registro](#)

[Se me olvidó mi Clave](#)

libro@librodot.com

Paginas

- Pagina de Inicio
- Libros Favoritos
- Listado en Excel

Google

Web ☐ librodot.com

Librodot.com es una biblioteca en Español de libros GRATUITOS.

Contamos con más de 8400 títulos, 900 autores de 60 diferentes nacionalidades y seguimos creciendo.
Cada semana agregamos NUEVOS libros INÉDITOS

Libros por Autor:

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

Libros por Título:

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

Libros por Género:

Elige Un Genero

Aquesta pàgina web ens ofereix milers de llibres en formats assequibles, com ara *.doc, pdf o txt. Es tracta d'obres literàries de tots els temps i que ja es troben fora de catàleg. Cal fer un petit registre que no comporta cap obligació ni despesa addicional. Les pot llegir a l'ordinador o bé imprimir-les.

ELS NENS I NENES DE PRIMER DE PRIMÀRIA

RESPECTEM...

Respectem les persones grans:

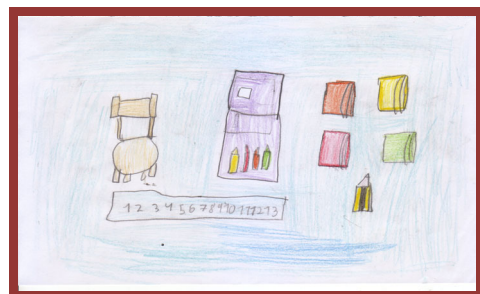
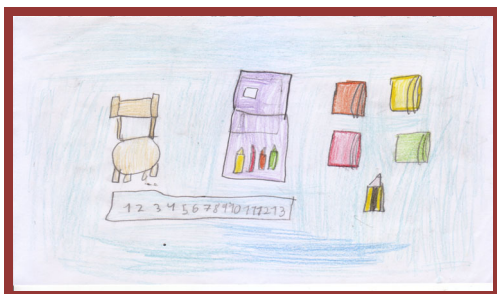
Respectem les persones de totes les races:

Respectem la natura:

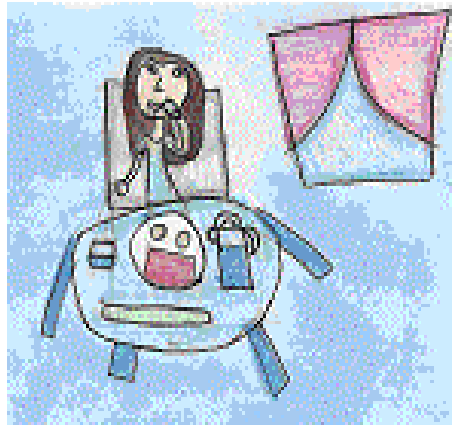
Respectem les nostres coses:

COM ES CUIDEN ELS ALUMNES DE 2n

Dormo bé

Menjo de tot

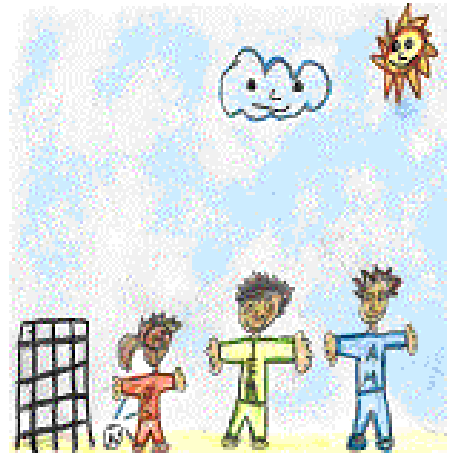
Vaig al dentista

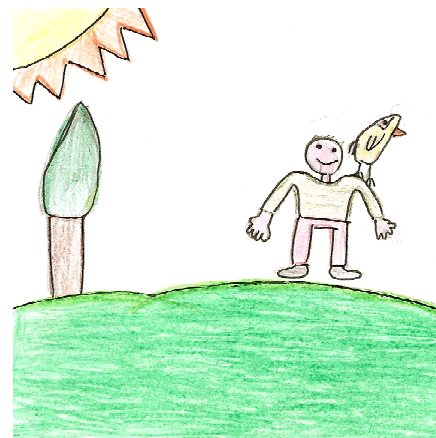
Reviso la vista

Em rento les dents

Faig esport

Respiro aire pur

Em dutxo cada dia

Sóc feliç

REPORTATGE CICLE SUPERIOR →

Del 9 al 13 de febrer vam celebrar la Setmana de la Ciència. Tots els alumnes d'Infantil, Primària i ESO vam dedicar la setmana a fer diferents activitats relacionades amb la ciència: experiments, observacions pel microscopi, conferències, etc.

Amb la col·laboració dels alumnes de Secundària vam poder veure moltes coses invisibles, però molt presents a la nostra vida.

Tots els alumnes i professors vam col·laborar per conèixer millor aquest món tan apassionant.

EL MICROSCOPI: UN MÓN FASCINANT

Amb la col·laboració dels alumnes de 4t ESO vam tenir la sort de veure a través del microscopi com estem fets els éssers vius. Vam observar cèl·lules animals i vegetals. El que més ens va sorprendre va ser el ciclop, un crustaci microscòpic que es diu així perquè només se li veu un ull. Amb la lupa binocular vam poder veure "els bitxos" que havíem classificat.

CONSTRUÏM UN VOLCÀ

Amb materials ben senzills vam construir un volcà artificial de tipus hawaïà. En acabar, el professor ens va posar una mica de colorant alimentari vermell al fons del tub perquè semblés "lava". Llavors vam afegir-hi bicarbonat càlcic i ho vam barrejar tot bé. Després hi vam abocar vinagre blanc i això va provocar una reacció química que va fer entrar el volcà en erupció. Va ser molt divertit.

PINTEM AMB TINTS NATURALS

Heu provat mai de pintar amb "pintures" obtingudes directament dels aliments? Espinacs, tinta de calamar, col llombarda, cafè, safrà i maduixes diluïts amb aigua són pintures excel·lents.

Els alumnes del Cicle Superior de Primària vam crear una obra d'art pintant amb aquests tints naturals.

EXPERIMENTS AL LABORATORI

El dimecres vam treballar al laboratori de 1r ESO. Es tractava de realitzar un experiment per esbrinar el grau d'acidesa o basicitat d'una substància mitjançant un indicador orgànic.

El professor va portar "caldo" de col llombarda. Quan fèiem la combinació d'una substància àcida amb el caldo es "pintava" de vermell, en canvi, quan es barrejava amb una base es "pintava" de color verd. Si es "pintava" de blau era senyal que tenia el pH neutre.

Vam comprovar que la llimona, la taronja i la cocaola són substàncies àcides i que el desencrostant de bany i el bicarbonat són substàncies bàsiques.

El millor de tot és que després vam jugar a ping-pong i vam visitar les instal·lacions de FAX-II.

CONFERÈNCIA : ENGINYER QUÍMIC

El primer dia de la Setmana de la Ciència va començar amb una conferència del pare d'un alumne de 6è de Primària que és enginyer químic i treballa en un laboratori farmacèutic. Ens va explicar el procés que se segueix per fabricar un medicament i les mesures higièniques que es prenen per no contaminar-lo. Fa anys, en els laboratoris es treballava manualment, en canvi, actualment, les màquines ho fan gairebé tot, amb la supervisió de personal especialitzat; Màquines que fabriquen 300 càpsules per minut! Vam tastar les càpsules buides que estaven fetes de gelatina.

La veritat és que ens va sorprendre com havia canviat tot: ara tot és més modern, més fàcil de fer i en menys temps.

Gràcies a la conferència hem pogut conèixer el funcionament d'un laboratori farmacèutic.

ELS BECS DE LES AUS

Una de les activitats de la setmana de la ciència va ser la presentació d'un estudi fet per alumnes de 2n d'ESO sobre els becs de les aus. Ens van fer adonar que les diferències entre els becs estan relacionades amb el tipus d'alimentació de l'ocell.

Quantes coses curioses que vam aprendre!

Reporters de sisè

← LA SETMANA DE LA CIÈNCIA

JUGANT A INVESTIGAR: BITXOS!

Els alumnes de FAX hem viscut una experiència inoblidable. Hem tingut l'oportunitat d'observar molt de prop BITXOS!

Els alumnes vam investigar com són els insectes i vam fer una descripció ajudats d'una clau dicotòmica. Ens vam aprendre diferents noms d'aràcnids, d'insectes, de crustacis... I el nostre director, Juan José, ens va ensenyar un PowerPoint impressionant dels diferents BITXOS

EL JOC DELS INVENTS

Els nens i nenes de 5è vam construir un joc sobre invents importants al llarg de la història.

Cada alumne va treballar dos invents, vam cercar l'inventor, la data i la utilitat. A continuació vam fer una posada en comú de tota la informació i ja estàvem preparats! Vam fer grups de quatre, vam dissenyar les targetes, encabint tot el contingut. Finalment vam crear el joc: el taulell, les fitxes, també el text instructiu sobre les normes d'ús. I per fi, tots a jugar!

Sempre tenim els jocs a classe i en disposem durant el temps lliure. Són força divertits.

UN GEGANT INVISIBLE

“NOUS EINSTEINS DE 4t D'ESO”

Els alumnes més grans del centre ajudats pel director van fer un experiment sorprenent.

VOLS FER L'EXPERIMENT! Funciona així:

Materials que necessitem:

Una ampolla de plàstic buida, aigua calenta dins un recipient, aigua gelada en un cubell i aigua a temperatura ambient.

Procés: Agafem l'ampolla i li posem una mica d'aigua, tapeu-la, seguidament la submergim a l'aigua calenta (manteniu-la al foc), després la posem en aigua gelada i sorpresa, l'ampolla es va encongint, es contrau.

Si voleu que torni a la seva forma original obriu-la i deixeu que entri l'aire. Va tornant a la seva forma com si estigués encantada.

“L'OU COM BALLA”

Aquest experiment va ser espectacular. Van ficar dins un erlenmeier un paper cremant. Tot seguit, a la boca del recipient, van posar un ou dur i pelat. No us ho creureu però, l'ou, que era més gran que el coll de l'erlenmeier, va entrar tot sol a l'interior. El foc crema l'oxigen i provoca diferència de pressió. Així, la pressió de l'aire empeny l'ou cap dins. Quasi com un joc de màgia.

POTS FER-HO A CASA!

UNA EXPERIÈNCIA INOBLIDABLE

El col·legi va convidar a un futur metge per explicar-nos el perquè de moltes coses curioses sobre el cos humà.

El Julio Alberto Company que és ex-alumne d'aquest centre ens va explicar per què sentim fred. També ens va exposar els canvis físics que el cos fa a certa edat gràcies a les hormones. Vam conèixer el paper importantíssim que tenen el cervell, les neurones i les glàndules dins el cos humà. També ens va ensenyar per a què serveix l'estetoscopi que s'utilitza per escoltar el cor com batega. Ens ho va deixar provar a tots.

LA SETMANA DE LA CIÈNCIA HA
ESTAT GENIAL, HEM APRÈS
MOLT
I ENS HA ENCANTAT!!

Reporters de cinquè

TALLER DE POESIA

L'escola m'ha ajudat a créixer
i moltes assignatures vull saber,
m'encanten les matemàtiques
i moltes coses més.

Quan la senyoreta diu que callem,
no sempre l'escoltem,
i depèn de com ens portem
un punt negre o vermell tindrem.

Al col·legi a més d'estudiar,
la flauta també puc tocar
i el temps de pati aprofitem
perquè juguem, saltem i ballem.

Gràcies a l'escola,
molts amics he anat fent
i he après a conviure
amb tota mena de gent.

A l'escola tots els nens,
anem a estudiar!
Al pati tots junts,
volem jugar!

Nens i nenes
a treballar!
Així la senyoreta,
contenta es posarà.

Voleu ser metge, policia,
o millor professora?
Doncs tot això ho aconseguirem...
si anem a l'escola!

Cada matí
em llevo molt content
per anar a l'escola
a aprendre un gran invent.

A la senyoreta, una cosa li agradaria
que treballem molt contents
per aprendre coses noves cada dia.

M'agrada la piscina
també l'ordinador
el pati, les colònies
i també les excursions.

Nens i nenes de quart de primària

Alegria

Progrés

Famílies unides

Amor

Escola

Educació

Amistat

Hospitals

Medicines

Felicitat

Pacifisme

Germans

Amabilitat

Generositat

Tolerància

Malats curats

Gent feliç

Pares feliços

Nens educats

Cultura

Comprensió

Harmonia

Salut

Prosperitat

ENTREVISTA A:

SERGI MAS

En Sergi amb les nostres reporteress: Judith Fons, Patrícia Sánchez i Miriam Vázquez.

És un professional de gran èxit a la ràdio i la televisió. Actualment tothom el coneix per la recreació que fa del President Montilla al programa de TV3, Polònia.

On i quan vas néixer?

A Barcelona, el 31 de juliol de 1964

Quins estudis vas cursar i on?

EGB, BUP i COU al Sagrada Família d'Horta i Ciències de la Comunicació a Bella Terra, és a dir, la carrera de Periodisme.

Quins records tens de la teva època escolar?

Bons i presents, ja que un dels meus fills encara va a aquest col·legi. Me'n recordo que quan jo anava a l'escola feia "gamberrades", com per exemple imitava als professors o menjava escopinyes a l'última cadira de la classe.

Eres un bon alumne?

Bo, fins als 12 anys. A aquesta edat vaig començar a fer "campana", ja que em quedava a casa fingint estar malalt per escoltar la ràdio.

Com i quan vas començar a treballar en ràdio i en televisió?

Vaig començar a gravar programes de ràdio a casa meua i els enviava a diferents ràdios. Després em van contractar a ràdio Sabadell, quan tenia 17 anys, sense cobrar. Vaig estar 2 anys allà i al tercer any em van començar a pagar. Després em van cridar de Ràdio Espanya Cadena Catalana i tot seguit de Ràdio Barcelona, Cadena SER.

De quins programes en guardes millors records?

Quan feia les retransmissions de futbol al principi, Arús con leche, Minoria absoluta, Força Barça, La Cosa Nostra i ara de Polònia.

T'agrada que et reconeixin pel carrer i que et demanin autògrafs?

No gaire, si vénen amb respecte i educació sí que m'agrada.

Quin professional del teu ram admires més?

Carles Francino.

Quines satisfaccions t'ha aportat el personatge del president Montilla que fas a Polònia?

Poques, perquè una cosa es veure el programa des de casa i una altra cosa és veure'l des de dintre, és a dir, et disfresses i interpretes. És molt mecànic.

Saps si el president et veu per la televisió i si li agrada?

Jo crec que em veu, però que no li agrada, és normal, penso que a ningú li agrada que l'imitin.

Què n'opina del jovent de la nostra edat?

M'agradaria donar un missatge als joves perquè hi hagués un món millor. Penso que l'educació i respecte dels alumnes als professors s'està perdent. S'ha d'intentar que els joves es converteixin en "personetes" una mica més responsables.

Vols afegir alguna cosa més?

Estic content de que gent com vosaltres ens faci entrevistes a gent coneguda, i que gràcies a activitats extraescolars us convertiu en petits periodistes per una estona.

P
3

P
4

P
5

P
r
i
m
e
r

S
e
g
o
n

T
e
r
c
e
r

Q
u
a
r
t

C
i
n
q
u
è

S
i
s
è

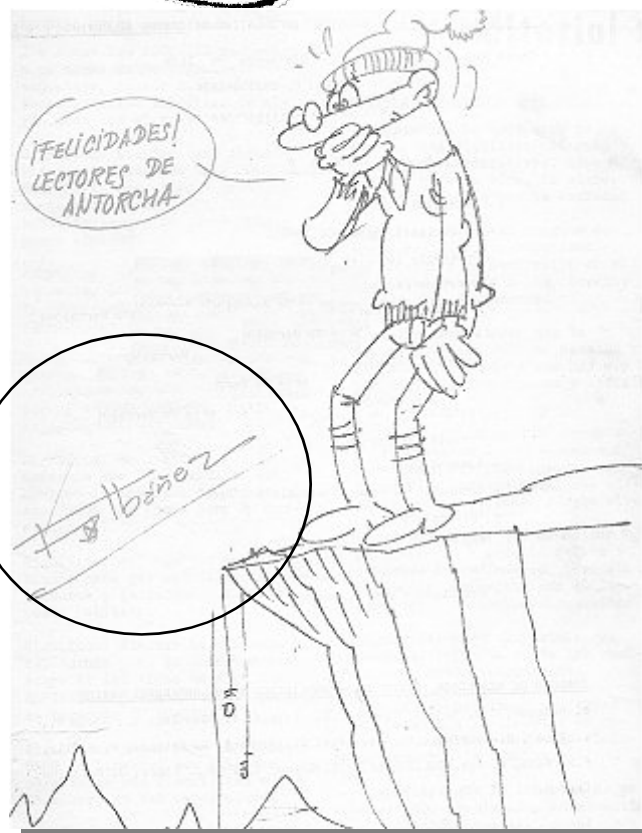

Hemeroteca

1978

Aquest any celebrem el 50è aniversari de l'aparició dels famosos personatges del dibuixant F° Ibáñez "Mortadelo y Filemón". També fa trenta anys que F. Ibáñez va concedir una entrevista en exclusiva a la nostra revista Torxa-Antorcha i ens va dibuixar una portada molt especial.

Podem llegir uns fragments de l'entrevista que fa 30 anys li van fer l'equip de reporters de la nostra revista.

¿Cómo surgió la idea de dedicarse exclusivamente al dibujo humorístico?

Creo que yo no nací muy listo. El dibujo surgió, como surgen siempre estas cosas. En cuanto puedas aguantar un lápiz en la mano, pues agarras un papel o agarras una pared, te dedicas a ensuciarlo y, ¡adelante! A partir de ahí, vas haciendo lo demás.

¿Es feliz con su trabajo?

Yo no soy feliz, soy Ibáñez. Sí, claro, imagínate..., hacer un trabajo y poder pasarlo de uno a otro, firmas un autógrafo... etc.

¿Qué condiciones cree Ud. que debe reunir un buen dibujante?

Paciencia, afición al dibujo, no pensar inmediatamente en que voy a ganar esto, voy a cobrar los demás; mucha práctica y llevar consigo algo especial.

¿Cuál ha sido la mayor satisfacción de su vida?

La mayor satisfacción de mi vida... mirad, cuando venís a verme vosotros, entonces veo lo que hago, por lo menos, hay alguien a quien le gusta.

¿Se siente identificado con Mortadelo y Filemón?

No, no, eso es una idea disparatada. Siempre se ha dicho que los personajes acaban por parecerse al autor o aquel acaba por parecerse al personaje. Pero si me decís que me parezco a Mortadelo os doy una torta a cada uno.

¿Para leer que tipo de libros escoge?

Me gusta distraerme un poco, algunos libros de nuestra historia, ensayos, todo en general, pero sobre todo novelas.

¿Qué tienen que hacer los niños que desean dedicarse al dibujo humorístico?

En primer lugar tiene que gustarles, el que no le guste ya no hace falta que ni lo intente. En segundo lugar ha de olvidarse de otras distracciones y emplear mucho tiempo en trabajar y emborronar papeles o sea, el niño al salir de la escuela, en vez de ir al fútbol o a jugar, tiene que ir a coger el lápiz y emborronar papeles, papeles y mas papeles. Tener mucha afición, trabajo y mucha paciencia y esperar y ¡Dios dirá!

Por la transcripción:
Maria Blay y Atalia Quevedo

ENTREVISTA A UNA EXALUMNA

On i quan vas néixer?

R. Vaig néixer el 26 de juny de 1985 a la Creu Roja de L'Hospitalet.

Recordes alguns detalls de la teva època d'escola?

R. Recordo que de petita m'encantava quedar-me al menjador i relacionar-me amb persones d'altres cursos. També recordo els professors, tant els que encara continuen al centre com els que se n'han anat.

Treies bones notes?

R. Sí, sempre he tret bones notes.

Participaves en activitats extraescolars com ara TORXA, GRUP TEATRAL, etc.?

R. Sí, al teatre amb el professor Joan Pallarès. I també una mena de curs d'Anglès que es feia de manera voluntària.

Quins estudis vas seguir després de l'ESO?

R. Vaig fer el Batxillerat Humanístic al Mercè Rodoreda, també tinc una Llicenciatura de Periodisme per la Universitat de Barcelona. Tinc un màster en periodisme de televisió a Madrid, a la universitat Rey Juan Carlos i l'institut de IORTV

Perquè vas decidir fer aquesta carrera?

R. Des de petita m'ha agradat, sempre he volgut ser periodista.

En aquests moments estàs ampliant els estudis o has començat la teva vida laboral?

R. Estic molt contenta perquè ara estic contractada per treballar a TVE 1.

Com es l'experiència de parlar davant d'una càmera?

R. Es dur. Se n'ha de saber, ja que transmits molt més que en un diari i estàs de cara al públic.

Has hagut de viatjar per motius de treball?

R. Sí. Quan anava a la Universitat vaig realitzar alguns projectes a l'Equador, Mèxic i la República Dominicana. I últimament parlant, he anat a Madrid pel màster.

Quins beneficis i inconvenients té viatjar constantment?

R. Els beneficis és que creixes com a persona i aprens laboralment. També valors tot el que tens en veure el tipus de vida d'altres persones. Els inconvenients són que deixes aquí a la família i els amics i viatjar costa diners.

Notes diferències entre els alumnes de la teva generació i la nostra?

R. Algunes diferències, ara vosaltres esteu més desenvolupats en el camp de la tecnologia. Abans el camp audiovisual estava menys desenvolupat.

T'agradaria tornar a l'escola?

R. Tornar a ser petita sí, gaudir i tenir il·lusió. Però no tornaria al passat.

Quins projectes tens de futur?

R. Seguir treballant a la televisió i ser una excel·lent professional.

Quin consell donaries als alumnes d'ESO de la nostra escola?

R. S'ha de pensar en el futur. A l'ESO et queda poc per arribar al Batxillerat.

Vols afegir alguna cosa per als lectors de TORXA?

R. Als pares, que escoltin als seus fills i que els entenguin i als fills que valorin el que estan fent els seus pares per ells.

Miriam Vázquez i Judith Fons

CONSELL DE NOIS I NOIES DE L'HOSPITALET

El Consell de Nois i Noies és un projecte de participació a través de la implicació dels nois i les noies en temes d'interès ciutadà. Els nois i les noies estudien i discuteixen tot allò que els preocupa i els interessa, i fan propostes per millorar la ciutat que després posen a disposició del Govern municipal.

A través del Consell de Nois i Noies, els joves de 10 a 16 anys de L'Hospitalet participen de forma activa en la construcció, el desenvolupament i la millora de la ciutat.

Està constituït per representants elegits entre l'alumnat de diferents centres de secundària de la ciutat. El 50% dels membres es renova cada any i el temps màxim de permanència d'un conseller/ra és de dos anys.

En el Consell els diferents nois i noies es divideixen en grups, i junts col·laboren en projectes d'interès comú. Els anomenats grups són: mitjans de comunicació, l'ús del temps lliure, fòrum "on-line"...

Miriam Vázquez, Judith Fons, Atalia Quevedo i Sandra Dolz són les conselleres de la Secundària i Clara Sánchez i Aitor Otero els de Primària, tot i que treballem en grups diferents.

Les conselleres de Secundària ens encarreguem del grup de comunicació, juntament amb altres companys dels diferents instituts de l'Hospitalet. La nostra feina consisteix en fer una mena de judici mensual per la ràdio una vegada al mes, parlant així dels diferents problemes que engloben als adolescents; racisme, "bulling", presència policial, etc.

Esperem així millorar la nostra ciutat, l'Hospitalet del Llobregat.

(Miriam Vázquez, Judith Fons, Atalia Quevedo i Sandra Dolz)

CAMPIONAT REGIONAL DE DDR

Avui dia molts adolescents han deixat els "hobbis" tradicionals i s'han passat a l'ús de les noves tecnologies.

Una diversió que ha revolucionat a una part de la joventut és la DDR (Dance Dance Revolution).

La DDR és una senzilla màquina (veure foto) amb una sèrie de cançons entre les quals pots escollir al teu gust i nivell: Principiant, bàsic, difícil i expert. Es tracta d'una moderna manera de fer exercici físic mentre t'ho passes bé ballant. Arreu del món hi ha competicions de DDR, també a Espanya i a Catalunya. La competició espanyola es va fer el passat desembre a Barcelona i la catalana va tenir lloc el 8 de febrer de 2008, al Saló Recreatiu "New Parck", a la Rambla de Barcelona.

Una alumna del nostre centre, Sandra Dolz, va participar en el campionat català. Les reporteres de TORXA van ser testimoni de l'esdeveniment. Quinze participants competien per obtenir la victòria. Les eliminatòries s'anaven succeint. La nostra companya Sandra les anava superant amb èxit. Va aconseguir classificar-se entre els quatre semifinalistes. A partir d'aquest moment creixien les dificultats: es tractava de lluitar per un lloc al pòdium... I la Sandra ho va aconseguir. Va passar a la gran final... Emoció! L'ambient estava carregat d'atenció i nerviosisme... A la fi la nostra companya va quedar classificada com a subcampiona de Catalunya. Pòdium! Medalla! Felicitats, campiona!

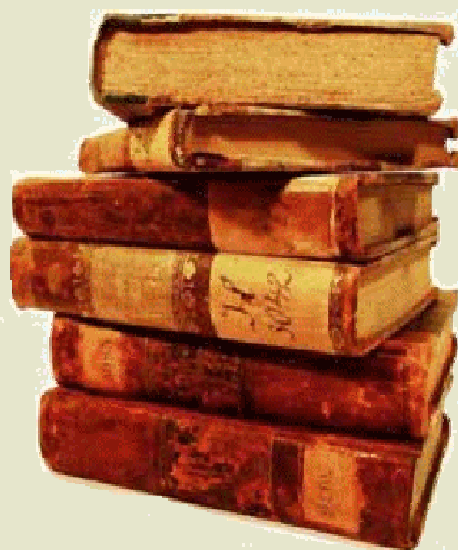

(Eva Lloria i Atalia Quevedo)

FRASES CÈLEBRES:

Podeu meditar una estona llegint aquestes frases sobre l'educació:

- Educació és el que sobreviu quan s'oblida el que s'aprèn.
(B. Frederic)
- Eduqueu els nens i no serà necessari castigar els homes.
(Pitàgores de Samos)
- L'objecte de l'educació és formar éssers aptes per governar-se a si mateixos, i no per ser governats per la resta.
(Spencer Herbert)
- La lectura és el viatge dels que no poden agafar el tren.
(Franci de Croisset)
- Mai consideris l'estudi com una obligació sinó com una oportunitat per penetrar en el vell i meravellós món del saber.
(Albert Einstein)
- La civilització és una cursa entre l'educació i la catàstrofe.
(Herbert George Well)
- El més llarg aprenentatge de totes les arts és aprendre a veure.
(Jules Gouncourt)

PERLES CULTIVADES:

De tant en tant els nostres alumnes ens ofereixen alguna "perla" en els seus exàmens. Aquí en tenim algunes mostres d'aquest curs.

P: Transforma en veu passiva: "Obsequiaran amb un refrigeri tots els assistents".

R: *Els assistents van ser refrigerats pels obsequis. (2n ESO)*

P: Escribeu el nom d'alguns CRONISTES catalans.

R: *Joan Maragall i Joan Pallarès. (3r ESO)*

P: Quan navegues per internet on creus que estàs?

R: *En una cabina. (2n ESO)*

P: Què significa anglofília?

R: *És l'obsessió pels angles rectes. (3r ESO)*

P: Què significa homocigòtic?

R: *Que li agrada estar amb les persones del mateix sexe. (4t ESO)*

P: Qui és l'autor de "L'Auca dels senyor Esteve"?

R: *Woddy Allen. (4t ESO)*

(Talia Rivas, Carla Gamero i Ingrid Giménez)

T

O

R

X

A

2

O

O

9

PASSA TEMPS I HUMOR

Contesta sincerament aquestes preguntes i sabràs a quin personatge de la sèrie t'assembles

LOS SIMPSONS

Estudies normalment?

- a) Sí
- b) No
- c) No, però si cal, sí

T'agrada la música?

- a) Sí, molt i toco un instrument
- b) Només escoltar-ne
- c) Gens ni mica

Creus que és bo llegir?

- a) Sí, jo llegeixo molt
- b) No, es una pèrdua de temps
- c) Tant se me'n fa

Mires molt sovint la televisió?

- a) No, només alguns dibuixos
- b) Sempre, ho miro tot!
- c) Normalment la miro

T'agraden els donuts?

- a) No en menjo sovint
- b) No podria viure sense menjar-ne
- c) Sí, m'agraden bastant

Ajudes els pares a casa?

- a) Sí
- b) Ni em passa pel cap
- c) Normalment no

Fas gamberrades?

- a) Ni em passa pel cap fer-ne
- b) Bastant, però no tinc gaires problemes
- c) Sí, moltes

SOLUCIÓ SIMPSONS

Lisa: La majoria a.
Homer: La majoria b.
Bart: La majoria c.

HUMOR

I des de quan estàs treballant en aquesta oficina?

Des que em van amenaçar en despatxar-me si continuava fent el gandul.

Per què els de Lepe tenen una ampolla buida a la nevera?

Pels convidats que no volen res.

Este es Jaimito que llega a casa y su madre, le dice:

"Jaimito, vete a por pegamento."

Jaimito le dice que no va a ir.

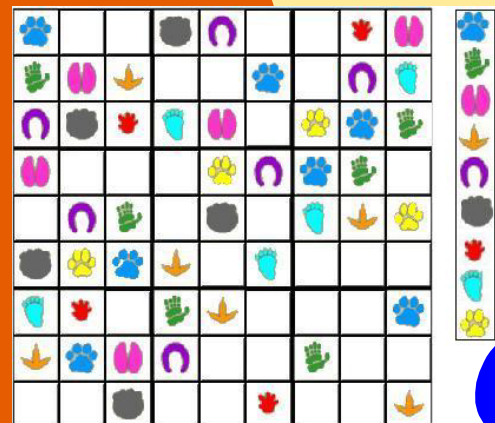
Su madre enfadada le dice:

"Vete a por pegamento o te pego."

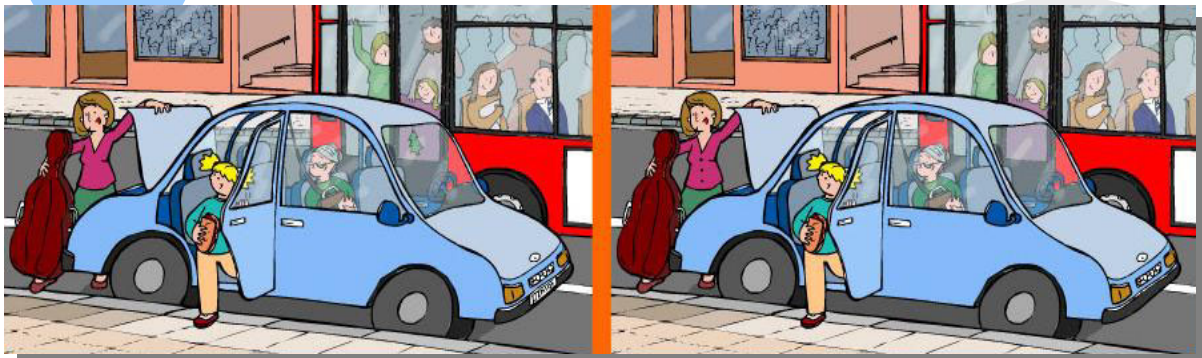
Y Jaimito le contesta:

"¿Cómo me vas a pegar si no he ido a por el pegamento?"

SUDOKU ANIMAL

TROBA LES 7 DIFERÈNCIES

PORTADA NOMÉS N'HI HA UNA...

PERÒ EN TENIM MOLTES MÉS!